

TELEGRAF ROMÂN.

Apare Marți, Joi și Sămbătă.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiul pe an 7 fr., 6 luni 5 fr. 50 cr., 3 luni 3 fr. 75 cr.
 Pentru celelalte orașe pe an 8 fr., 6 luni 6 fr., 3 luni 3 fr.
 Pentru strălătuțe pe an 12 fr., 6 luni 6 fr., 3 luni 3 fr.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:
 Administrația tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Mălăeșilor nr. 47.
 Correspondențe sînt a se adresa la:
 Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Mălăeșilor nr. 37, etaj.
 Epistolele nefrancoase se citesc. — Articuli nepolitici nu se înscuțesc.

INSECTIUNILE:

Pentru odați 2 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. Reduți cu literă germană — și timbru de 30 cr. pentru 50 care publicare.

Prenumeratiune nouă la „Telegraful român”,

care apare de trei ori pe săptămână, deschidind pe anul următor, 1882, ca prețul cel mai moderat, care se poate vedea în fruntea foiei.

Banii de prenumerațiune se trimit mai cu înlesnire pe lângă asigurațiunile postale (Posta ultramarino — Post-Anceiung). Numele prenumeraților, al comunei unde se află cu domiciliul, și eventual al poștei ultime se fie scris bine, ca să se poată citi.

Se atrage atențiunea ca domni abonați, al căror abonament se încheie ca ultima Decembrie 1881, ași înțino din vreme abonamental, pentru ca să nu fie expulșura silită a sista, sau a întârziată cu espedarea foiei).

Editura „Telegrafului Român” în Sibiu.

*) O tablărie foarte mare în espediciunea în țara pe la tipărit unuși față de sărbătorile abonașilor ultime.

O cauză particulară de interes general.

Multe și diverse sînt necesurile poporului român din constituțiunile noastre patrie, cărora s'a dat espresine la diferite ocașii pe toate căile iertate, dar nici pe departe așa de puțin însemnate și neîndreptățite ca plîngerile compatrioților noștri dăci „Ellenzék”, cari, aducînduși aminte de fosta Transilvanie, cîntă o Eromiadă întregă prin rîsul acestuși țitar pentru pierderea libertăților lor particulare de ac.

Trebuie să ne mirăm cînd vedem pe patrioții privilegiați siliși să proghisurăm totul în „era de aur” a maharismului dăci, n'ar fi eugetat ca țeara noastră, cînd va fi vorba de bilele lor, li va considera de străini și că minime numai atînci va avă voință, cînd va avă lipsă de servitiele lor. Trebuie să ne mirăm înse ac atît mai vîrtos că chiar și în momentele espuneri unor atari duri patriotice, sîntî condusi cei cu simulară durere numai de exclusivismul mahgar, parîndu-le pe de alta parte din toată inima rîu, ca mai vîd și aud de existența Valahilor, cari înaintea lor toți întresc tendințe inimice.

Dară să înț lăsam pe compatrioții noștri cu durerile lor și noi să ne vedem acasă de ale noastre, care ne întese mai rîu și care totmai fîindcă sîndule pe de alta parte dî participare, sîm a priori că un vor fi considerate la domni situațiune. Înse n'ar fi ceac, — ori ce pas, pară că și perde înțate-vîn din puterea deprîmătoare, dîndul pe față și vîdit, fiind chiar urătorilor lui, înaintea cărora, existența de Român în Treisecina, să pară a fi un ghimpe rîu de suferit, care ar trebui transplantat sau nobilitat în grădina lor.

Intre cele vro 30 mii de Români de ambe confesiunile, pe cari ni iar' mai fi lăsat vicistudinile timpurilor

(o mare parte numai după forma bisericăasă) în întinsul comitat al Treisecinașilor, sînt numai vro patru comune mestecate, la poalele mîntîlor rezidenți, a căror locuitori Români prin economia de oi ce o poartă în România, au putut — pe lîngă conservarea caracterului național intact — să și asigure din vremele trecute o stare, relativ mai bună materială ca conclocuriilor lor Mahgari. Aceștia deși stăpîni prestre locuiri și pădurile întinse economice, pe care le folosesc și le împartese după bunul lor plac, privesc pe concetățenii Români, ca mai capabili de a purta toate sarcinile, de adevărți heloți, făcîndule parte la toate dările și sarcinile comunale care le poartă mai pre sus de ceilalți — dărî numai la ai locuitorilor străini. Nu'î destul înse cu toate, căci acesti sînt lucruri de toate țile cu care ne-am familiarizat deja pe la noi, dară chiar și pe calca administrațiunii publice — unde dreptatea trebuie să incline de o potrivă spre cetățeni, — ai noștri sînt — și cu cuvînt a țice în unele afacori — sînt — sistematice persecuțate.

E incontestabil că economia de vite dăla intrarea în viață a articulei de lege XX din 1874 (referitor la epidemia de vite) și dăla retrocesiunea Esabarbiei încoace, — dă tot îndîrîpt. Odată peștirea Dobroga, și-a căsă și dăla a scrierilor siliși moșierilor nu este așa acomolată, în special, pentru prășirea oilor, de alta parte dispozițiunile acum menționatele sîrcoile de lege, lovescă atît de tare în comerțul și importarea produselor economiilor noștri, încât mai numai este chip a continua această folositoare ocupațiune, fără risicușă totală ruînă. Nu e și nefinanciată dăci, spre dovădrea regresului, la care e condamnăta economia de oi, voin aminti că precădă mai înainte cu 7—8 ani aveau numai Brețaniși peste 70 mii oi, astăzi abia mai dispun de 30—32 000. Impușă de a scrierilor siliși destul de bine cunoscute înaltului regim, fără ce să se fie obișnuit înse vro considerare în aceasta privință și cu lucruri am înțeles că camera comercială din Brașov, la inițiativa zelosului ei președinte, a dîni Diamandii Marșale, a declină să facă și din parșă necesari spre modificarea măsurilor prohibitive comerțului, ce dăse-biro de lămă. Sperăm că ceea ce a succedă până aci particularul va succedea unei corporațiunii ce și are existența și sfera sa de activitate marcate în lege și în fruntea căreia aflăndu-se de lahe ca și dăla înțelegerea și validitate influența, pe lîngă opiniă motivată, la locurile competente, spre a se reda comerțului aventul necesar.

Și pe lîngă toate neajunsurile, menite economiilor noștri și care s'au numit aci numai în trăsuri generale, se vede că dăci se urmează la aruncarea și încasarea dărei de venit? — În aceasta din urmă privință, plîngerile sînt, pot țice, mai în toate părțile, la ordinea țicel, cări încasarea dărei se efectuează după praca concenată, de multe ori și fără sînt întindere la fatalitățile ce a avut să intin-

pine unul sau alt ram de economie. Ca să se procedă înse undeva atît de arbitrar la aruncul dărei de venit, precum s'a urmat în anul acesta la puințelii Români neași din Haromșăz, — ar trebui să ne transpunăm în timpul aceia cădă domnia în toată puterea sa principiu: „Sic volo sic jubeo.”

La anul 1876, de cînd s'a introdus la economi mai sistematic, sub titlul unei dări de venit de a III-a clasă, și o anumită dare de oi, s'a stabilit în principiu 4 xr. de mînzării. Astfel s'a și urmat pînă în anul acesta, cînd comisiune de arunc (adokiveto bizottsz) plăcăt să o urce la 5 xr. În contra acestuși urcări nemotivate, economi au luat recurs la comisiunea de reclamare și aceasta a fost atît de generoasă, că în loc să considere corectă pentru reducere dărei de venit o ridică simplă dela 5 la 10 xr. va să țice încă odată la atîta încet o stabilise comisiunea de arunc și contra căreia se luate deja recurs. Pottim dară remedia de drept, instituit prin lege, la care dăca recurgî, în loc de pe plănușă numai să urmeze o simplă motivare că a propus referențial. Darea de 10 cr. presupune înse un venit curat de 1 l. după una oaică, care dăca l'ar avea, dîu mult oameni și-ar vînde chiar proprietățile spre a și cumpăra oi, dară nu pe caia espulșurătoare și în toresc, pe caia se întîmpină aced și peștirea oilor, și ari și pavți și moșile în urma oilor pentru banii consumați de ele și în fine... trebuie să emigreze. Ne-ar plăcea acum să scim căți 10 cr. încasază statul ca dare după milioanele de oi ale proprietarilor mari din Ungaria? Sau dăca puințelii noștri Români, ce se ocupă și cu ceața a economie, pentru aceea trebuie să dea atîta dăre cîci și în oile în țeară străină, în România, unde plătesc cu bani scumpi moșile și nutrețel de lipsă, ar cădă vin cățiva și la munte pe vară, mai dan în loc de pe plănușă numai să urmeze pentru luni cîtă petrec pe aci? Oară dăca pentru aceea să urcă dărea economiilor noștri cîci vîrînd se și aducă produsele acasă, aceea trebuie să treacă prin purgătorul contanțial și să se spele de molipsală în „Styx” urcîndu-se la înșur și înșur, precum lăa condamnăta legea, fructe pe lîngă onorariile destle de corespuștătoare acestuși proces sanitar?

Dară să revin earăși la cetințea dărei de venit resp. la studiul în care se află. De sine să înțelegă că și contra proceduri destul de volnice a comisiunii de reclamare, și apelat la Instalul Ministeriului de finanțe, dela care n'ar veni înț nici un rezultat, a venit înse escutorul de dare, care ridică acuma în loc de 50, 60, 100 lei —100, 120—200 lei numai după oile de un individ, deobit de celelalte dări. E de însemnat însă că nici întro comisiune n'au fost oamenele care și înțelegă cu treaba economică, de oi, cu mult mai puțin a ascultat pe respectivi și martorii eventuale comisiunea de reclamare, care totmai a îndoit darea și ceea-ce trebuia să facă în calv acesta, conform art. de lege XV ș. 83 ec 1876.

Acesta numai „per tangentem” amintite, cine ar putea trage la îndoață că Români și în special cei mai paciniși și nevinovați locuitori din Treisecina, n'au căsă mai fondată decăt patrioții privilegiați dăci „Ellenzék” de a din espresivne dureri, au această pierdere libertăților, pe care nu le-au cunoscut nici odată, ci cel puțin pentru cunitea și dreptă considerare a împugînării, și la căror aspiare li îndreptățese legea? Și cine dintre cei cunoscuți numai și în parte cu situațiunea ar ține anticipată și nemotivată espresivne dureri, asociată de o adevărță dorință patriotică ce se strebată corecând și la noi acele rade ale libertății care se încolășese de o potrivă pe toți cetățenii patriei? Atunci n'ar fi căsă ca să se privească aci cu admirațiune și fetele lumii, de tot atăzi inimici și patrie, această mamă bună a tuturor, ar prospera mai bine și cu pași mai repede, susținută de o protivă de toți ei înse.

D. Colțean.

Revista politică.

Sibiu, la 11 Decembrie.

Comisiunea bugetară a dielei unghurești a terminat lucrările sale. Bugetul pe anul 1882 este statutor. După vacanțele crăciunului și va desbata Comisiunea de finanțe și de afaceri externe a statului comisiunea bugetară este: fl. 325,656,881 eroag; fl. 299,455,214 veniturile. Va se țice un deficit de fl. 26,201,667. În deficitul acesta nu sînt socotite eroagiunile cari vor trebui acoperite în decursul anului prin „măsurile extraordinare” adică prin contracte de împrumut. Lipsese din deficitul oficial fl. 9,035,000 pentru amortisarea datoriilor de stat, alți fl. 14,000,000 prelinimati pentru căldura drumului de fer Budapeșta-Semlin, în fine fl. 935,000 intercalare de lipsă la acoperirea espulșurătorilor clădirii acestuși drum de fer. Sotose țice toate aceste la odată țice deficitul se urcă la fl. 50,160,000.

Sciri din București anunță că trimisul unghurec contele de Hoyos face dispozițiune de a pleca de acolo. Se țice că este chemat la Viena ca să raporteze asupra situațiunei la București remănte ca *chargé d'affaires* consular de legațiune Salzburg de unde se vede că plecarea conțelui Hoyos nu este identică cu rușura relațiunilor diplomatice.

Correspondențial din Paris a dînrului „N. fr. Presse” a avut țilele acestora o convorbire cu bun dînrul „distina” al Francei, pe care nu l' amuse, dară care pare a fi însuși d. Gambetta.

„Diplomati” sînt întrebate ce idei țice face despre politica orientală a Austriei răspune corespondențiali, frusec prin trase foarte diplomatice, ce n'ar țice formal bun dînrul Austria ar vîrtos în Orientă prăa repede și prăa după teoriile diplomatice. Ea ar fi trebuit să și căștîge atîntul simpatie micilor state orientale și îndoașe ale Români și apoi să deschidă cu ea negocieri ca cele de astăzi în privrea Dunării. Români s'ar fi plîns

